

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

1

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מעוררים

1. דוד אסרף
2. ארמונד אסרף
ע"י ב"כ עו"ד דכוור סוהיל

נגד

משיב

פקיד שומה היחידה הארצית לשומה
ע"י ב"כ עו"ד יונתן בן-דוד

2

3

פסק דין

4

5

פתח דבר

עניינם של הערעורים ששמיעתם אוחדה בשומות בצו שקבע המשיב למערערים (אב ובנו) לשנות המס 2005-2011 בהן הוסיף להכנסתם המוצהרת הפרשי הון בלתי מוסברים על בסיס שתי הצהרות הון מתאריכים 31.12.2005 ו- 31.12.2012.

מערער 1 הוא בנו של מערער 2 והשומה שהוצאה למערער 2 היא **חלופית** לשומה שהוצאה למערער 1.

בהחלטתי מתאריך 26.2.2018 קבעתי כי ככל שמערער 2 לא יתייצב לדיון ההוכחות (לאחר כמה דחיות שניתנו בעניינו), ינוהלו הערעורים בנפרד באופן, שבשלב ראשון יידון הליך הערעור שהוגש על ידי מערער 1, שממילא נסב על השומה העיקרית שהוציא המשיב, ורק אם יתקבל הערעור של מערער 1, יהיה מקום לבחון את השומה החלופית שהוצאה למערער 2 במסגרת הליך הערעור שהוגש על ידו.

ברם, ככל שיוחלט על דחיית הערעור שהוגש על ידי מערער 1, השומה העיקרית שהוצאה לו תיוותר על כנה ויתייחר הצורך לדון בערעור שהוגש על ידי מערער 2 בגין השומה החלופית.

יצוין כי המשיב הוציא למערער 1 שומה עיקרית המבוססת על השוואת הון ושומה חלופית המבוססת על הפקדות בחשבון הבנק. במסגרת דיון הוכחות מתאריך 14.2.2018 הודיע המשיב כי אינו עומד עוד על השומות החלופיות שהוצאו למערערים (פרוטוקול דיון עמוד 10 שורות 14-16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

עוד יצוין כי המשיב מודה בכך שטעה בשומה משום שחייב את המערער בגין הוצאות מחיה לשנים 2005 ו-2012: לגבי שנת 2005, שנה זו שורבבה בטעות ואינה רלוונטית להפרשי ההון שנתגלו בתקופה שמיום 31.12.2015 ועד 31.12.2012. אשר לשנת 2012, שנה זו לא נכללה בתקופת השומה שהוצאה.

הדיון להלן יתמקד, אפוא, בשומה העיקרית שהוצאה למערער 1 לשנות המס 2006-2011 בלבד (להלן – המערער).

שומה זו מבוססת על הפרשי הון שנתגלו בין שתי הצהרות הון שהגיש המערער לשנים 2005 ו-2012. לטענת המשיב, המערער לא כלל בהצהרת ההון לשנת 2012 את דירת המגורים שרכש ברחוב אירוס הארגמן בנתניה (להלן – **הדירה ברחוב האירוס**) ואף לא כלל את שני הרכבים מסוג מזדה וטויוטה שבבעלותו. לגידול ההון בין שתי הצהרות ההון הוסיף המשיב את הוצאות המחיה של המערער ובני משפחתו, לפי לוחות 3-4, והפחית את הכנסותיהם המדווחות של המערער ואשתו משכר עבודה. לטענת המשיב, גידול ההון של המערער אינו תואם את הכנסותיו המדווחות ואת ההוצאות שהוציא למחייתו ולמחיית בני משפחתו, ומכאן המסקנה כי המערער השמיט הכנסות מדווחותיו באופן המצדיק את הוצאת השומה לפי מיטב השפיטה. **אקדים ואומר כי לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ולאחר ששקלתי את מלוא חומר הראיות שהונח בפניי הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. כפועל יוצא, השומה העיקרית שהוצאה למערער תעמוד על כנה (בכפוף להפחתת הוצאות המחיה לשנים 2005 ו-2012) ומתייתר הצורך לדון בערעור שהוגש על ידי מערער 2 בגין השומה החלופית.**

רקע עובדתי ואופן בניית השומה

1. המערער, דוד אסרף, נשוי משנת 2005 והוא אב לשני ילדים.
2. המערער ואשתו אורנית (להלן – **אורנית או אשת המערער**) נדרשו להגיש הצהרת הון לתאריך 31.12.2005.
3. במסגרת הצהרת ההון לשנת 2005 הצהירו בני הזוג כי אין להם נכסים, השקעות או התחייבויות (העתק הצהרת ההון לתאריך 31.12.2005 צורף כנספח 1 לתצהיר המשיב).
3. בהצהרת ההון שנדרשו להגיש לתאריך 31.12.2012 הצהירו המערער ואשתו כי הם בעלי חשבון בבנק הפועלים ביתרה אפס וכי יש ברשותם "ריהוט ומוצרי חשמל" מבלי לציין את עלותם (העתק הצהרת ההון לתאריך 31.12.2012 צורף כנספח 2 לתצהיר המשיב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

4. המשיב חלק על הצהרת ההון המאוחרת וקבע כי יש לייחס למערער ולאשתו בעלות בדירת מגורים – הדירה ברחוב האירוס, ובשני הרכבים, באופן היוצר להם הפרשי הון בסכום של 2,805,625 ש"ח לתקופה שמיום 31.12.2005 ועד ליום 31.12.2012.
- לאחר דין ודברים בין המשיב למערער וקבלת נתונים נוספים, קיבל המשיב חלק מההסברים של המערער והעמיד את הפרשי ההון המיוחסים לו על סכום מופחת של 2,153,946 ש"ח.
5. המשיב טען כי דירת מגורים ברחוב האירוס, ששולמה עליה תמורה של 1,550,000 ש"ח, שייכת למערער ולאשתו, וזאת למרות שהיא רשומה בפנקסי המקרקעין על שם הוריו של המערער (ארמנד וליליאן אסרף).
- כן טען המשיב כי כלי רכב מדגם מאזדה ומדגם טויוטה בשווי כולל של 151,000 ש"ח שייכים למערער, הגם שהם רשומים על שם צדדים שלישיים.
- לסכומים אלו הוסיף המשיב את הוצאות המחיה של המערער ובני משפחתו בסכום כולל של 545,841 ש"ח בהתבסס על לוחות מחיה 3-4.
- לאחר ניכוי משכורות מדווחות של המערער ואשתו בסכום של 92,895 ש"ח העמיד המשיב את הפרשי ההון על סכום כולל של 2,153,946 ש"ח.
6. בשלב הגשת תצהיר עדות ראשית מטעמו ביטל המשיב את הוצאות המחיה שייחס למערער לשנת 2005 בסכום של 52,540 ש"ח לאחר שעמד על כך כי השומה מתייחסת להפרשי הון לתקופה 31.12.2005-31.12.2012, דהיינו, החל משנת 2006 ואילך (סעיף 20 לתצהיר המשיב).
- בנוסף, בשלב הגשת סיכומיו הודיע המשיב כי הוא מקבל את טענות המערער כי אין לכלול את שנת 2012 בתחשיב השומה ולכן יש להפחית מהוצאות המחיה את אלו המיוחסים לשנת 2012 בסכום של 107,796 ש"ח.
7. המערער דיווח על הכנסה ממשכורת בסכומים נמוכים כדלקמן:
- בשנת 2008 על סך של 25,905 ש"ח.
- בשנת 2009 על סך של 20,725 ש"ח.
- אשתו של המערער דיווחה אף היא על הכנסות נמוכות:
- בשנת 2008 על סך של 21,585 ש"ח.
- בשנת 2009 על סך של 18,551 ש"ח.
- בשנת 2010 על סך של 6,129 ש"ח.
- בשאר השנים שבערער המערער ואשתו לא דיווחו על הכנסות נוספות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

ההליך הפלילי וטענת המשיב בדבר מניעות והשתק

- 1
- 2 8. המערער הואשם כי יצר קשר לבצע עבירת פשע מסוג תיווך בסם מסוכן במשקל של כ-
- 3 15 ק"ג והורשע בעבירות של אספקת סם, ניסיון תיווך בסם וקשירת קשר. בנוסף הוכרו
- 4 המערער כ"סוחר סמים" (העתק כתב האישום המתוקן צורף כנספח 12 לתצהיר
- 5 המשיב, הכרעת הדין צורפה כנספח 14 לתצהיר המשיב).
- 6 בכתב האישום המתוקן ביקשה המדינה להכריז על המערער כ"סוחר סמים" וביקשה
- 7 לחלט את רכושו מכוח סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-
- 8 1973.
- 9 המדינה ביקשה לחלט את הרכוש הבא: רכב מאזדה, רכב טויוטה, הדירה ברחוב
- 10 האירוס, כספים במזומן שנתפסו בבית מגוריו של המערער וחשבון בנק על שם אביו
- 11 של המערער בסניף 952 של בנק לאומי (חשבון מס' 706816/93).
- 12 9. בתאריך 13.6.2013 הורשע המערער על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן
- 13 במסגרת הסדר טיעון (הכרעת הדין המרשיעה צורפה כנספח 14 לתצהיר המשיב).
- 14 בתאריך 16.9.2013 נגזר על המערער עונש מאסר בפועל של 27 חודשים (גזר הדין צורף
- 15 כנספח 15 לתצהיר המשיב).
- 16 10. בתאריך 19.1.2014 הסכימו הצדדים ביניהם על קבלת בקשת המדינה לחילוט הרכוש
- 17 של המערער. הוסכם כי יחולטו כלי רכב מסוג מאזדה ומסוג טויוטה, כסף מזומן,
- 18 סכומי כסף שנתפסו בחשבון בנק בסניף 952 של בנק לאומי (כ- 100,000 ש"ח).
- 19 אשר לעתירה לחילוט הדירה ברחוב האירוס הוסכם כי בית המשפט יימנע מחילוט
- 20 הדירה וחלף זאת יחולט סכום של 600,000 ש"ח (העתק פרוטוקול הדיון בהליך הפלילי
- 21 מצורף כנספח 13 לתצהיר המשיב).
- 22 11. המשיב טוען כי הסכמת המערער לחילוט הרכוש, ובכלל זה, חילוט הדירה ברחוב
- 23 האירוס וחילוט שני הרכבים, מהווה הודאת בעל דין המקימה כלפי המערער טענת
- 24 השתק באופן המונע ממנו לטעון בהליך זה כי הרכוש המחולט אינו בבעלותו. המשיב
- 25 טוען כך מקל וחומר לענייננו שעה שבהליך הפלילי נטל ההוכחה על התביעה מצוי ברף
- 26 הגבוה של מעבר לכל ספק סביר.
- 27 בכל מקרה, המשיב טוען כי, לכל הפחות, יש ללמוד מהסכמת המערער לחילוט הרכוש
- 28 כי יש לו "זיקה חזקה מאוד" לאותו רכוש, קרי, לדירת המגורים ברחוב האירוס ולשני
- 29 הרכבים (סעיף 31 לסיכומי המשיב).
- 30 כזכור, הדירה ברחוב האירוס ושני הרכבים מהווים את המסד העיקרי לשומת הפרשי
- 31 הון שערך המשיב למערער (בתוספת הוצאות מחיה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

12. אין דעתי כדעת המשיב בעניין זה.
- אני סבורה שניתן לראות בהסכם פשרה אליו הגיעו הצדדים בסוגית חילוט הרכוש (גם אם נעשה בהמלצת בית המשפט) משום הודאת בעל דין מטעם המערער על בעלותו ברכבים ובדירת המגורים.
13. ראשית, במישור העובדתי, עיון בפרוטוקול הדיון בהליך הפלילי מתאריך 19.1.2014 מלמד כי המערער ביקש שהות על מנת לנסות ולשכנע כי דירת המגורים ברחוב האירוס, הרכבים וחשבון הבנק שייכים להוריו, ולכן לא ניתן לחלט אותם, אך בית המשפט דחה את הבקשה וקבע שיש לקיים את הדיון.
- מאחר שהדיון שקדם להסכמות בין הצדדים בסוגית החילוט נעשה מחוץ לפרוטוקול, אין בפנינו תמונה על הרקע שקדם להסכמת המערער ואביו להסדר שהושג בעניין חילוט הרכוש.
- לא מן הנמנע שהמערער שקל את השיקולים הרגילים של קניית סיכון-סיכוי בבואו לחתום על הסכם הפשרה בעניין החילוט.
- גם לא מן הנמנע כי, נוכח הנסיבות המיוחדות ואיום החרב הפלילית שהונחה על צווארו של המערער, הסכימו הוריו לשלם כספים כדי שהדירה ברחוב האירוס תישאר בבעלותם ולא תחולט.
- מכאן, ועד למסקנה כי **עצם הפשרה** מהווה הודאת בעל דין, המרחק הוא רב.
14. שנית, בפרוטוקול הדיון בהליך הפלילי נרשמה הצהרתם של ב"כ הנאשם (המערער) וב"כ הטוענים לזכות (הורי המערער) כי הם **"מאשרים את ההסכמות ומבקשים לציין כי אין בכך כדי להוות הודאה בטענות כלשהן"** (פרוטוקול דיון מתאריך 19.1.2014 בהליך הפלילי, עמוד 24 שורה 21, נספח 13 לתצהיר המשיב).
- כלומר, המערער והוריו ציינו במפורש כי אין בהסכמות אליהן הגיעו בסוגית החילוט משום הודאת בעל דין ואין בהן כדי לכבול את ידיהם בכל הליך אחר.
15. שלישית, כאשר עסקינן בפסק דין הניתן בהסכמה נוצר ספק מובנה באשר לכוחו להקים השתק פלוגתא (רע"א 682/07 לב לבייב נ' שמעון גילר פסקה יב 21.06.2007): **"זאת בשל העוול העלול להיגרם לצד המושתק - מקום שלא התקיים בפועל דיון אדוורסרי בין בעלי הדין לבירור הפלוגתא.. הסכם פשרה מונע לרוב על ידי רצון הצדדים להביא לידי סיומה את ההתדיינות המשפטית ובכך לחסוך זמן ומשאבים – והחלה דווקנית של כלל השתק הפלוגתא על פסק דין שניתן בדרך הפשרה עלולה להביא להימנעותם של בעלי דין מסיום המחלוקות בפשרה, מחשש להשפעת פסק הדין שבפשרה על הליכים עתידיים. על כן יש לבחון בקפידה את טיב ההסכמה שהוצגה לבית המשפט ושעל פיה ניתן פסק הדין – בטרם יוחל השתק פלוגתא"**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

16. רביעית, פסקי הדין עליהם הסתמך המשיב, בבואו לבסס את טענותיו על הודאת בעל דין, השתק פלוגתא ומניעות, אינם רלוונטיים לענייננו. בכל אותם פסקי דין עליהם מבקש המשיב להסתמך, הנישומים הציגו מצגים מפורשים מול רשויות המס, שבזכותם אף זכו לטובות הנאה כאלה ואחרות, ובית המשפט קבע כי הם מנועים מלהתכחש למצגים הברורים שהציגו. בענייננו, לעומת זאת, המערער אינו מנסה להתנער ממצג שהציג מול הרשות או ממצג שהציג במסגרת הליך שיפוטי כזה או אחר. מדובר בהסכם **פשרה** לגביו ציין המערער במפורש כי אינו מהווה הודאה בטענה כלשהי מחוץ להליך החילוט.

וביתר פירוט.

בעניין ע"א 732/15 **פקיד שומה נ' בנלי טל** (21.03.2016), בנלי הציג מצג שווא לאורך שנים מול רשויות המס לפיו הוא בעל עסק ולכן נקבע כי הוא מנוע מלטעון כי אין לו כל קשר לעסק. בית המשפט קבע כי "**במקרים כגון דא, הרשות נתונה בידי פקיד השומה, אם לגבות את המס מבעל העסק האמיתי המעלים הכנסות העסק, או מאיש הקש, ואל יחשוב האחד כי הצבת איש קש או 'קוף' בחזית העסק, תקנה לו חסינות, ולהיפך, אל יחשוב איש הקש כי מוקנית לו חסינות**" (פסקה 7).

בעניין ע"מ (מחוזי מרכז) 44903-01-15 **איתי ליברמן נ' פקיד שומה נתניה** (08.11.2016) נקבע כי "**כעניין של מדיניות שיפוטית ראויה, אל לו לבית המשפט לתת יד למצב שבו נישום מציג מצג מסוים על מנת לחמוק מתשלום חובות לנושים, או לסייע לאחר לעשות כן, ובד בבד, ובאותה נשימה, טוען כי המצג האמור מצג שווא וכי יש למסותו על פי עקרון 'גביית מס אמת' (פסקאות 21-24).**"

וראו גם ע"מ (מחוזי תל אביב-יפו) 53681-12-16 **משה שחף נ' פקיד שומה גוש דן** פסקה 16 (05.09.2018).

17. התוצאה היא שאין לראות בהסכמת המערער לחילוט הרכוש בהליך הפלילי משום הודאת בעל דין המקימה כלפיו השתק ומניעות ביחס לטענתו בהליך הנוכחי כי הרכוש המחולט אינו בבעלותו.

לכל היותר, ניתן לצרף את הסכמת המערער בסוגיית החילוט לשאר הראיות המנהליות שבפניי בבואי להכריע בשאלה האם יש במשקלן המצטבר של ראיות אלה כדי להטות את הכף לטובת עמדת המשיב בערעור.

משמעות החילוט לענייננו

18. כזכור, במהלך ההליך הפלילי הוכרו המערער כסוחר סמים ובתאריך 19.1.2014 רכשו חולט מכוח סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים. החילוט כלל, בין היתר, את שני כלי הרכב מסוג מזדה וטויוטה (ששוויים הוערך על ידי המשיב בסכום של 151,000 ש"ח)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 וסכום של 600,000 ש"ח חלף הדירה ברחוב האירוס (פרוטוקול הדיון בהליך הפלילי
- 2 צורף כנספח 13 לתצהיר המשיב).
- 3 19. במצב דברים זה עשויה הייתה לעלות הטענה – טענה שלא הועלתה על ידי מי מהצדדים
- 4 בהליך שלפניי – כי משמעות חילוט הסכומים הנ"ל (כ- 750,000 ש"ח) היא שלא ניתן
- 5 לראות בהם "הון" של המערער ולכן יש לאפס את הפרשי ההון בשומה בגובה סכומים
- 6 אלה.
- 7 20. אמת, דיון בטענה זו חורג ממסגרת הדיון שלפניי, אך מאחר שטענה זו שבה ועולה
- 8 בערעורי מס על שומות המבוססות על הפרשי הון בנסיבות בהן חולט רכוש של הנישום
- 9 יש מקום לייחד לה, ולו דיון קצרצר, גם אם למעלה מן הצורך ומבלי לטעת מסמרות
- 10 לעתיד לבוא.
- 11 21. למעשה, טענה זו מעוררת שתי שאלות.
- 12 האחת, האם ניתן לראות בחילוט כספי המערער משום הוצאה בייצור הכנסה המותרת
- 13 בניכוי לשם בירור הכנסתו החייבת ובהנחה שכן, האם אין בעצם ניכוי הכספים
- 14 המחולטים משום סיכול מדיניות המחוקק וטובת הציבור?
- 15 השנייה, גם בהנחה שהכספים המחולטים ייחשבו "הוצאה צפויה" בעסקי סמים, האם
- 16 חילוט רכוש של המערער בשנת 2014 משליך על חיובו במס הכנסה בגין הפרשי הון
- 17 שנצברו בשנות מס שקדמו לחילוט (2006-2011)?
- 18 22. בעניין השאלה הראשונה – האם ניתן לראות בחילוט משום הוצאה מותרת בניכוי –
- 19 נקבע בעניין ע"א 9283/04 אילון צברי נ' פקיד שומה תל-אביב (9.11.2006) כי "החילוט
- 20 איננו מאפס את ההכנסות. החילוט הוא אמצעי עונשי שבא לפגוע במערער בשל אותה
- 21 הכנסה בלתי חוקית שהורתה ולידתה במעשה העבירה שביצע" (פסקאות 6-7).
- 22 בית המשפט קבע כי יש לראות בחילוט עונש על מעשה עבירה ולכן דינו כדין קנס שאין
- 23 לאפשר את ניכוי מטעמים הקשורים בתקנת הציבור.
- 24 23. דעתי דומה.
- 25 הלכה פסוקה היא שאין להתיר בניכוי מההכנסה תשלום שהוא עונשי באופיו וזאת כדי
- 26 "שלא ליטול את העוקץ שבעונש" ולסכל את תכליתו (ד"נ 22/61 קופת מלווה "העולה"
- 27 נ' פקיד שומה פ"ד יז 533 (1963)).
- 28 על תכליתו של החילוט ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק (הצעת חוק
- 29 לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), תשמ"ח-1988, בעמ' 245) שם נאמר כי
- 30 תכלית החילוט היא "...להתמודד ביעילות עם סוג זה של עבירות, שרווחיהן קלים
- 31 והיקפן גדול, מוצע לאפשר אמצעי לחימה שיפגע במוקד הכדאיות: חילוט הרכוש
- 32 ששימש אמצעי לעבור עבירה, או שהושג כשכר עבירה או כתוצאה ממעשה העבירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

ניקוי סוחר הסמים מרווחיו וממקורותיו הכספיים עשוי להיות מכשיר רב כוח במלחמה בסוחר הסמים, המשחיתים את חלקת חברתנו ומסכנים את מרקמה החברתי... (ראו גם ע"א 7376/02 ירון כהן נ' מדינת ישראל פ"ד נז(4) 558,573 (2003)). הנה כי כן, אפילו היה ניתן לראות בכספים המחולטים משום "הוצאה צפויה" בעסקי הסמים, הרי שתכלית החילוט היא עונשית-הרתעתית, דהיינו, לאיין את התמריץ לביצוע עבירות סמים ולהבטיח שלא יצא חוטא נשכר, ומכאן הקושי שבהתרת כספים אלו בניכוי מההכנסה.

24. אף אם הייתי מגיעה למסקנה אחרת, קיים קושי בהתרת הסכומים המחולטים בניכוי מכיוון השאלה השנייה לעיל, דהיינו, הקושי שבקיזוז רטרואקטיבי של "הפסד" שנוצר בשנת 2014 מההכנסות שהופקו בשנים קודמות 2006-2011. ב-ע"א 4157/13 דמארי אילנה נ' פקיד שומה רחובות (3.2.2015) התעוררה שאלת מיסויים של כספי גניבה שהושבו על ידי הנישומים. בית המשפט קבע כי גם אם ניתן לסווג את תשלומי ההשבה של כספי הגניבה כ"הוצאה צפויה בעסקי המעילה" עדיין מדובר בניכוי הוצאה שאפשרי אך ורק בשנה שבה הוצאה ההוצאה, כלומר בשנה שבה בוצע תשלום ההשבה, ולא באופן רטרואקטיבי. כן נקבע כי לשונו של סעיף 28 לפקודת מס הכנסה אינה מאפשרת ביצוע קיזוז הפסדים לאחר (דנ"א 2308/15 פקיד שומה רחובות נ' אילנה דמארי (12.9.2017)). מהאמור לעיל עולה כי טענה לפיה יש לראות באקט החילוט כמאפס את ההכנסות היא מוקשית על פניה.

הדירה ברחוב האירוס

25. המשיב טוען כי המערער לא כלל בהצהרת ההון מתאריך 31.12.2012 את דירת המגורים ברחוב האירוס, השייכת לו, ולכן יש להביא אותה בחשבון בחישוב שומת הפרשי ההון שהוצאה לו. המשיב טוען כי, מבחינה כלכלית ומהותית, הדירה ברחוב האירוס נרכשה מכספים שהפיק המערער מעסקאות סמים ורישומה בפנקסי המקרקעין על שם הוריו נועד להסוות את הקשר של המערער להכנסות ששימשו לרכישת הדירה. לטענת המשיב, יש להתעלם מהרישום הפורמאלי של הדירה על שם הורי המערער ולראות בתמורה ששולמה עבור הדירה, בסכום שאינו שנוי במחלוקת בסך של 1,550,000 ש"ח, כהפרש הון בלתי מוסבר בשומת המערער. לצורך כך, מצביע המשיב על אינדיקציות שונות שיש בהן ללמד כי הדירה ברחוב האירוס נרכשה מהכנסות בלתי מדווחות שהפיק המערער.

26. המערער טוען כי טעה המשיב כאשר ייחס לו את הדירה ברחוב האירוס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 לטענתו, אין בעובדת מגוריו בדירה יחד עם משפחתו כדי לייחס לו בעלות בדירה שכן
2 הדירה שייכת לאביו ולאמו, נרכשה על ידם ורשומה על שמם בפנקסי המקרקעין.
3 לגישתו, המשיב נכשל בהוכחת טענתו כי הדירה ברחוב האירוס נמצאת בבעלותו ולא
4 הביא ראיות בתמיכה לטענתו כי הוא זה שמימן את עלות הדירה.
- 5 27. לאחר שנתתי דעתי לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בכוחן המצטבר של
6 האינדיקציות עליהן הצביע המשיב כדי ללמד כי דירת המגורים ברחוב האירוס
7 נרכשה מהכנסות המערער, כי דירה זו שייכת לו מבחינה מהותית וכלכלית וכי
8 רישומה בפנקסי המקרקעין על שם הוריו לא נועד אלא להסוות את הקשר שלו
9 לדירה.
- 10 מאחר שלא עלה בידי המערער להסביר את הפרש ההון שנוצר בעקבות ייחוס הדירה
11 אליו, יש לקבוע כי מקורו של הפרש ההון הבלתי מוסבר בהכנסה בלתי מדווחת עליה
12 חייב המערער במס.
- 13 לאור זאת, צדק המשיב כאשר קבע כי יש לראות בתמורה ששולמה עבור רכישת
14 הדירה, בסכום של 1,550,000 ש"ח, הפרש הון בלתי מוסבר בשומה שהוצאה
15 למערער.
- 16 להלן יובאו נימוקיי.
- 17 28. חומר החקירה כולל את הודעותיו של מר קפיטנסקי שמכר את דירת המגורים ברחוב
18 האירוס (ההודעות מתאריכים 25.9.2012 ו- 4.10.2012 צורפו כנספח 5 לתצהיר
19 המשיב).
- 20 מהודעות אלו עולה כי הוריו של המערער הגיעו רק למעמד החתימה על חוזה המכר של
21 הדירה ולא היו חלק מניהול המשא ומתן לרכישת הדירה: "את הזוג המבוגר ראיתי רק
22 בשלב חתימת החוזה באופן אישי" (עמוד 2 שורות 20-21).
- 23 29. מר קפיטנסקי העיד כי מחיר המכירה של הדירה סוכם מול המערער ואשתו ולא מול
24 הורי המערער: "אני לא זוכר כמה ביקשתי מהם בהתחלה על הדירה... אבל אני זוכר
25 שהם התמקחו איתי והורידו את המחיר בסוף ל-1,550,000 ... מי התמקח איתך על
26 המחיר הגבר או האישה? שניהם בעיקר היא" (עמוד 3 שורות 18-22).
- 27 30. לגבי מקור התשלום לרכישת הדירה ציין כי "הבעל של האישה הצעירה אמר לי שיש
28 לו כסף בחשבון של הזוג המבוגר ואם אני רוצה הוא יעביר לי אותו..." (עמוד 1 שורות
29 11-12), וכן ציין כי המערער הציע לשלם לו סכום של 500,000 ש"ח במזומן (עמוד 4
30 שורות 1-3).
- 31 31. לעניין המגורים בדירה ציין מר קפיטנסקי: "הם אמרו שהם קונים את הדירה יחד
32 ולהורים יהיה שם חדר" (עמוד 1 שורות 18-19) ובהמשך: "האם אורנית במהלך הבניה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 **סיפורה לכם שהיא מתכננת לגור בדירה? כן היא סיפרה שהם יעברו לגור בדירה עם**
 2 **הילדים" (עמוד 4 שורות 12-13).**
- 3 32. המערער בחר שלא לזמן את מר קפיטנסקי לעדות על מנת לסתור את טענות המשיב.
 4 כידוע, הנטל לעשות כן, ככל שהיה ברצון המערער לקעקע את הגרסה שנמסרה על ידי
 5 מוכר הדירה לחוקרי המס, מוטל על כתפיו (רע"א 630/18 מנהל מס ערך מוסף רמלה
 6 נ' גני ירושלים בע"מ (02.05.2018)).
- 7 33. מעדותו של מוכר הדירה, שהוא אדם ניטרלי שאין לו כל סיבה להעדיף צד כזה או אחר
 8 – וזאת להבדיל מעדויות המערער, אשתו ובני משפחתם - עולה כי הדירה ברחוב
 9 האירוס נרכשה על ידי המערער לצורכי מגוריו ומגורי משפחתו, מכספים שהופקדו
 10 בחשבון הבנק של אביו על מנת לטשטש את הקשר שלו לכספים אלה, כאשר רישום
 11 הדירה על שם הוריו לא נעשה אלא כדי להסוות את הקשר של המערער לדירה ואת
 12 בעלותו האמיתית בה.
 13 למסקנה זו תימוכין באינדיקציות נוספות, כמפורט להלן.
- 14 34. מעדותו של מר ציון נעים, אביה של אשת המערער, ניתן ללמוד כי עם כניסתם לדירה
 15 ערכו המערער ואשתו שיפוץ בדירה (הודעת מר נעים מתאריך 2.10.2012, צורפה כנספח
 16 10 לתצהיר המשיב, עמוד 2 שורות 22-23, 32-34).
- 17 לא סביר שהמערער יערוך שיפוץ בדירה שאינה בבעלותו. בכל מקרה, ביצוע השיפוץ
 18 מצריך הסבר ונימוק, ואלו לא סופקו על ידי המערער.
- 19 35. המערער העיד כי הוא ומשפחתו מתגוררים בפועל בדירה מאז רכישתה (פרוטוקול דיון
 20 מתאריך 14.2.2018 עמוד 39 שורות 19-20). משנשאל מדוע בחרו הוריו שלא להתגורר
 21 בדירה, סיפק את ההסבר הבא: "למה הם לא עברו שמה? בגלל שזה קומות שמה,
 22 הרבה קומות ואין מעלית והם רגילים לחיות שמה איפה הבית הישן למה שמה קרוב
 23 לו לבית הכנסת עם החברים שלו..." (עמוד 22 שורות 19-21).
- 24 36. המערער טוען כי הוריו השכירו לו את הדירה בסמוך לאחר רכישתה.
 25 המערער לא הציג הסכם שכירות או אסמכתאות לתשלום שכר דירה והעיד כי בשלב
 26 מסוים אף הפסיק לשלם להוריו דמי שכירות: "אמרתי לו זהו אין לי כסף הוא אמר
 27 לי טוב תגור ככה בינתיים למה אין לך כסף" (עמוד 25 שורות 14-15). כן העיד כי "יש
 28 לי בלגן גם עם אחיות שלי... הם רוצים להוציא אותי מהבית, האחיות שלי. איזו
 29 דירה? ברחוב האירוס? כן" (עמוד 39 שורות 9-17).
- 30 37. גרסת המערער אינה מתיישבת עם כללי היגיון בסיסיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 אין זה סביר כי רק לאחר רכישת הדירה יתברר להורי המערער שאין בבניין מעלית ולכן
- 2 הם אינם יכולים להתגורר בדירה (ראו עדות המערער בהקשר זה בעמוד 32 שורות 10-
- 3 25).
- 4 אין זה סביר כי המערער ואשתו יערכו שיפוץ בדירה על פי ראות עיניהם ועל חשבונם
- 5 מבלי לספק הסבר מניח את הדעת כיצד הדבר מתיישב עם טענתם כי הדירה אינה
- 6 בבעלותם.
- 7 גם העובדה שהמערער ואשתו מתגוררים בפועל בדירה, וכך במשך שנים מאז רכישתה
- 8 (בשנת 2011), מבלי לשלם דמי שכירות להורים, ועל אף התנגדות אחיות המערער,
- 9 מציבה סימן שאלה גדול מעל טענת המערער כי הדירה ברחוב האירוס שייכת להוריו.
- 10 לא מיותר לציין כי המערער לא זימן לעדות את אחיותיו, שלכאורה מתנגדות למגוריו
- 11 בדירה ברחוב האירוס, ולכן אין כל ראיה התומכת בטענתו זו מלבד עדותו שלו.
- 12 אי זימון אחיות המערער מלמד כי עדותן לא הייתה מסייעת בידו.
- 13 חוסר ההיגיון מתחדד כאשר לוקחים בחשבון את הסכומים שהושקעו ברכישת הדירה,
- 14 סכומים שאינם עולים בקנה אחד עם הכנסותיהם הצנועות של הורי המערער מקצבת
- 15 עבודה ומדמי ביטוח לאומי, כפי שאפרט בהמשך.
- 16 38. מההודעות שנגבו מהורי המערער עולה כי הם לא ידעו למסור פרטים אודות רכישת
- 17 הדירה ברחוב האירוס :
- 18 למשל, אמו של המערער לא ידעה לומר כמה עלתה הדירה ומה היו מקורות המימון
- 19 לרכישתה (העתק הודעתה של גב' ליליאן אסרף, נספח 6 לתצהיר המשיב, עמוד 4 שורות
- 20 112-116, עמוד 5 שורות 135-134), מה היו הסיבות לרכישת הדירה (עמוד 4 שורות 117-
- 21 118, 126-127), כמה פעמים ראתה את הדירה קודם רכישתה (עמוד 5 שורות 133-132),
- 22 מה היה שמו של מוכר הדירה (עמוד 5 שורות 137-136), האם התמקחה על מחיר הדירה
- 23 (עמוד 5 שורות 141-140), האם הדירה שופצה על ידי המערער (עמוד 4 שורות 122-121),
- 24 מה היה גובה דמי השכירות ששילם המערער עבור מגוריו בדירה (עמוד 5 שורות 156-
- 25 157).
- 26 תחילה ציינה שהגיעה לדירה בעקבות שלט למכירה (עמוד 5 שורות 129-128) אך בשלב
- 27 מאוחר יותר שינתה את גרסתה וטענה כי פנתה ביחד עם בעלה למתווך (במסגרת הליך
- 28 ערעור על שומה שהוצאה למערער לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, ע"מ 53745-05-
- 29 13, נספח 11 לתצהיר המשיב, פרוטוקול דיון מתאריך 13.3.2014 עמוד 15 שורות 7-4).
- 30 כן ציינה במסגרת חקירתה במשטרה כי הסיבה לכך שהיא ובעלה לא התגוררו בדירה
- 31 החדשה היא "בגלל בית הכנסת בעלי רצה להישאר קרוב" (נספח 6 לתצהיר המשיב,
- 32 עמוד 4 שורה 125) אולם מאוחר יותר, במסגרת ההליך לפי סעיף 194 לפקודה, שינתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 את גרסתה וטענה כי הם לא עברו להתגורר בדירה החדשה כי "בעלי נפל.. בדירה
2 החדשה אין מעלית" (נספח 11 לתצהיר המשיב, עמוד 15 שורות 8-10). כאשר נשאלה
3 כמה חדרים יש בדירה ברחוב האירוס השיבה: "ארבע. לא? ארבע" (נספח 11 לתצהיר
4 המשיב, עמוד 15 שורות 2-3).
- 5 גם הודעתו של אבי המערער מעלה תהיות בקשר להליך רכישת הדירה: הוא לא ידע
6 את כתובת הדירה ברחוב האירוס (נספח 7 לתצהיר המשיב, עמוד 2 שורות 37-38),
7 הוא לא ידע שהדירה שופצה (עמוד 4 שורות 86-87), הוא טען שאשתו הגיעה לדירה
8 באמצעות "מישהו" ולא בעקבות שלט, כפי שהיא טענה (עמוד 5 שורות 138-142).
9 העובדה כי הורי המערער, הבעלים הרשומים של הדירה ברחוב האירוס, לא ידעו
10 למסור פרטים לגבי הדירה ולגבי נסיבות רכישתה, וכן העובדה שהורי המערער אינם
11 מתגוררים בדירה ואינם מקבלים דמי שכירות בגינה, בכל אלה יש כדי לחזק את טענת
12 המשיב כי רכישת הדירה ברחוב אירוס לא בוצעה על ידם וביוזמתם.
- 13 39. יתירה מכך, הראיות שהוצגו בפני תומכות בגרסת המשיב כי להורי המערער לא הייתה
14 כל יכולת כלכלית לרכוש את הדירה ברחוב האירוס ולכן אין זה סביר כי הם מימנו את
15 רכישת הדירה.
- 16 אבי המערער טען בתצהירו כי לפני עלייתו ארצה מכר בית חרושת בתמורה למזומנים
17 (תצהיר אבי המערער, סעיף 3).
- 18 כן טען כי לאחר שעלה ארצה מכר מכוונות תפירה לייצור נעליים בסכום של כ-670,000
19 ש"ח (תצהיר אבי המערער, סעיף 4, ראו גם הודעתו במטרה, נספח 7 לתצהיר המשיב,
20 עמוד 2 שורות 49-50).
- 21 בנוסף טען כי נהג לחסוך כספים מקצבת עבודה ודמי ביטוח לאומי בסכום של 5,000
22 ש"ח בחודש באופן שבמצטבר חסך סכום של 420,000 ש"ח ב-7 שנות השוואת ההון.
23 לטענתו, מזומנים אלה החביא בביתו (תצהיר אבי המערער, סעיף 37).
- 24 כן טען כי אשתו (אם המערער) קיבלה כספים בירושה מאמה בסכום של כ-700,000
25 ש"ח וגם כספים אלה הוחזקו במזומנים בביתם (תצהיר אבי המערער, סעיף 12).
- 26 40. טענות אלו נטענו מן הפה ולחוץ, ללא שום ביסוס ראיתי. מלבד הגשת תצהיר על ידי
27 האב, שלא עבר את כור ההיתוך של החקירה הנגדית של המשיב בשל אי התייצבותו
28 לחקירה על תצהירו, לא סופקה כל אסמכתא.
- 29 המערער לא הביא כל ראיה לביסוס טענות הוריו על הכנסות וכספים שונים שקיבלו
30 במרוצת השנים. גם הורי המערער לא הובאו לעדות ואבי המערער לא התייצב בבית
31 המשפט להיחקר על תצהירו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

41. זאת ועוד, אף אם הייתי מתייחסת לגרסה שמסר אבי המערער בתצהירו, למרות שלא התייצב לחקירה נגדית עליה, גרסה זו על פניה מעוררת אי אימון. הטענה כי כספים במזומן בסכום של מאות אלפי שקלים הוחזקו בבית ההורים, שהם אנשים מבוגרים, אינה הגיונית. כך גם אין זה סביר שהורי המערער הצליחו לחסוך מידי חודש סכום של 5,000 ש"ח שעה שהכנסתם הכוללת מקצבת עבודה (של האב) ודמי ביטוח לאומי (של שניהם) עומדת על כ-8,000 ש"ח בחודש (העתק הודעתו של מר ארמונד אסרף, נספח 7 לתצהיר המשיב, עמוד 2 שורה 26, העתק דפי חשבון בנק של הורי המערער מהשנים 2000-2005 שצורפו לתצהירי עדות ראשית מטעם המערערים). היה מצופה כי, כאשר נטענת טענה, שהסבירות וההיגיון הם ממנה והלאה, היא תיתמך בראיות אובייקטיביות של ממש. לא כך נעשה בענייננו.

42. המשיב טוען כי מקור הכספים ששימשו את המערער לרכישת הדירה ברחוב האירוס הוא מסחר בסמים ולצורך כך הוא מסתמך על הרשעתו של המערער בתאריך 13.6.2013 בעבירות של אספקת סם, ניסיון תיווך בסם ועל הכרזתו כסוחר סמים. מנגד, המערער טוען כי לא היו לו הכנסות מסחר בסמים (תצהיר המערער סעיף 9) ועל פי כתב האישום וגזר הדין, הוא לא קיבל תמורה עבור אספקת הסם ועבור ניסיון התיווך בסמים (כתב האישום צורף כנספח 12 לתצהיר המשיב, גזר הדין צורף כנספח 15 לתצהיר המשיב, עמוד 13 שורות 16-17). לאור זאת, המערער טוען כי קם מעשה בית דין לפיו לא קיבל כל תמורה ולכן שגה המשיב כאשר קבע כי מקור הכספים הוא בעבירות סמים.

43. טענה זו של המערער אינה נראית לי. יש להבחין בין אמות המידה הראייתיות המחמירות במשפט הפלילי (נטל שכנוע של מעל לכל ספק סביר), לבין אמות המידה הראייתיות הנדרשות במשפט האזרחי (נטל שכנוע של מאזן הסתברויות). לכן, גם אם בהליך הפלילי לא הצליחה התביעה להוכיח, ברמת הוכחה של מעבר לכל ספק סביר, כי המערער קיבל תמורה עבור אספקת הסמים ועבור ניסיון התיווך בסם, אין זה מלמד לענייננו שלמערער לא נצמחו הכנסות מעסקאות הסמים (ע"א 8082/09 רחמים שקלים נ' פקיד שומה ירושלים 3 פסקה 6 (7.11.2011)). נוכח נטלי הראיה וההוכחה השונים בשני סוגי ההליכים, ונוכח האינדיקציות שפורטו לעיל, היה על המערער לתת הסבר מניח את הדעת להעדר התמורה שכן לפי השכל הישר, אדם אינו "מתנדב" לספק סמים ולתווך בעסקאות סמים מבלי שיש לו רווח מפעילות זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 המערער לא סיפק הסבר למהייה זו בחקירתו הנגדית (עמוד 34 שורה 22 עד עמוד 35
2 שורה 15).
- 3 44. יתירה מכך, בד בבד עם רישום הדירה ברחוב האירוס על שם הורי המערער בתאריך
4 18.12.2011 (נסח טאבו, נספח 4 לתצהיר המשיב), נרשמה דירתם הישנה של ההורים
5 ברחוב סטופ בנתניה על שם המערער, בתאריך 31.1.2012 כ"מכר ללא תמורה" (נסח
6 טאבו, נספח 3 לתצהיר המשיב).
- 7 המערער לא סיפק הסבר מניח את הדעת על מה ולמה נתנו לו הוריו "במתנה" את
8 דירתם הישנה.
- 9 חוסר ההיגיון שבמהלך זה מתחדד על רקע טענת המערער כי הוא מצוי בסכסוך עם
10 אחיותיו בשל עצם מגוריו ללא תשלום בדירה ברחוב האירוס ("הם רוצים להוציא אותי
11 מהבית, האחיות שלי" עמוד 39 שורה 15). המערער לא סיפק הסבר איך סכסוך זה
12 מתיישב עם העברת דירת ההורים על שמו במתנה, וכאמור לא זימן את מי מאחיותיו
13 לתת עדות בבית המשפט.
- 14 התמונה ההולכת ומתגבשת מחומר הראיות היא כי המערער ביקש להסוות את הקשר
15 שלו לדירה ברחוב האירוס ולכספים ששימשו אותו לרכישתה. בד בבד, ועל מנת
16 להבטיח את כספי השקעתו בדירה ברחוב האירוס, דאג להעביר את דירתם הישנה של
17 הוריו על שמו כ"מכר ללא תמורה". בכך ביקש המערער להבטיח שלא תישמע כלפיו
18 הטענה כי רכש דירה מהכנסות בלתי מדווחות: הדירה ברחוב האירוס לכאורה אינה
19 בבעלותו ודירתם הישנה של ההורים הועברה על שמו במתנה מבלי ששילם עבורה.
- 20 45. המערער ביקש להסתמך על העובדה שהכספים ששימשו לרכישת הדירה ברחוב
21 האירוס יצאו מחשבון הבנק של אביו לחשבון הבנק של מוכרי הדירה (מסמך מע/1
22 המעיד על העברה בנקאית בסכום של 743,005 ש"ח מחשבון הבנק של האב בבנק
23 לאומי, סניף 952 חשבון 706816/93 לחשבון הבנק של מוכרי הדירה ברחוב האירוס,
24 ה"ה קפיטנסקי).
- 25 המערער מבקש לראות בכך הוכחה כי רכישת הדירה ברחוב האירוס בוצעה מכספי
26 הוריו.
- 27 46. בטענה זו אין רבותא.
- 28 לא הימצאות כספים בחשבון הבנק של ההורים ולא העברה בנקאית של כספים אלה
29 למוכרי הדירה ילמדו על בעלותם של ההורים בכספים. כפי שפרטתי לעיל, להורי
30 המערער לא הייתה שום יכולת כלכלית מוכחת להכנסות בהיקפים ובסדרי הגודל של
31 סכומי הכספים שהופקדו בחשבונם במשך שנות השומה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 מחומר הראיות עולה כי בחשבון הבנק של אבי המערער הופקדו במזומן סכומים
2 בהיקפים ניכרים כל שנה (לאחר נטרול ההפקדות בגין פנסיה של האב וביטוח לאומי,
3 נספח 17 לתצהיר המשיב). מאחר שלא הובא הסבר מניח את הדעת למקורם של כספים
4 אלה, ניתן להניח הנחה סבירה כי מקורם במערער וככל הנראה בהכנסות מעסקאות
5 הסמים שביצע, כפי שטוען המשיב.
- 6 47. הודעות ההורים, שנגבו במסגרת חקירתם במשטרה (נספחים 6 ו-7 לתצהיר המשיב),
7 מעלות תהיות וסתירות באשר למקורות המימון עליהם הצביעו, באופן שכלל אינו
8 מאפשר לתת אמון בדבריהם (ראו, עדות האם לגבי כספי הירושה, נספח 6 לתצהיר
9 המשיב, עמוד 2 שורות 51-52, עמוד 7 שורות 202-203; כן ראו את עדות האב לגבי
10 מכוונות התפירה, נספח 7 לתצהיר המשיב, עמוד 2 שורות 49-50, עמוד 3 שורות 56-59).
11 לכך יש תימוכין בעמדת כב' השופט יונה אטדגי בהחלטתו בבקשת פקיד השומה לפי
12 סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, שם עמד על הסתירות הרבות בעדויות ההורים (ראו,
13 ע"מ 13-05-53745 פקיד שומה יחידה ארצית לשומה נ' א. ואח' פסקה 7 (13.4.2014)).
14 לא למותר לציין כי ההודעות שנגבו ממוכר הדירה ברחוב האירוס, מר קפיטנסקי,
15 סותרות את ההודעות שנגבו מהורי המערער. סתירות אלה מחזקות את גרסת המשיב
16 כי הדירה ברחוב האירוס שייכת למערער ולא להוריו, שהרי למוכר הדירה אין אינטרס
17 להעדיף צד כזה או אחר בעוד שלהורי המערער יש אינטרס מובהק לסייע לבנם.
18 זאת ועוד, איש מנותני ההודעות לא התייצב להעיד לטובת המערער. המערער בחר שלא
19 להעיד את אשתו, למרות שנכחה במהלך הדיונים בבית המשפט. אביו של המערער לא
20 התייצב לחקירה על תצהירו מנימוקים הקשורים למצבו הבריאותי ואמו ואחיותיו של
21 המערער לא התייצבו ללא כל נימוק. בכל אלה, יש כדי להקים חזקה לחובת המערער
22 כי לו היו נשמעות העדויות, לא היה בהן כדי לחזק את גרסתו, אלא להיפך (ע"א
23 3886/12 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ פסקה 34 (26.08.2014)).
- 24 48. כאן המקום לציין, כי אף אם היו נשמעות עדויות בני משפחה בתמיכה לגרסת המערער,
25 היה מקום לתת להן משקל מוגבל. כבר נקבע בפסיקה כי בכל הקשור לטענות של
26 קרובים, בפרט ביחס לשומות הפרשי הון, אין די בעדויות הבאות מפני הנישום עצמו,
27 ואף לא מפי קרוביו וחבריו, שכן אלה חשודים בהטיית האמת בשל קירבתם אליו (ע"א
28 9541/04 יעקב שרפיאן נ' פקיד שומה ת"א 3 (29.6.2008)).
- 29 49. המערער ביקש לקבל כראיה מטעמו את נספחים א' ו-ב' שצורפו לתצהיר של אביו וזאת
30 על אף שהאב לא התייצב לחקירה על תצהירו. המשיב נתן הסכמתו לכך ונספחים אלה
31 מהווים חלק מחומר הראיות שבתיק.
32 ברם, חוששני כי אין בהם לסייע למערער, אלא להיפך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

1 נספח א' כולל את דפי חשבון הבנק של אבי המערער לשנים 2005-2000, (בשנת 2005
2 הפירוט הוא עד חודש אוגוסט), ונספח ב' כולל את היתרות בחשבון בנק מס' 42462
3 לשנים 2006, 2008-2011.
4 ממסמכים אלה ניתן ללמוד כי דווקא בשנים המוקדמות יותר (נספח א'), אשר ככל
5 הנראה משקפות את הפעילות הרגילה של אבי המערער בחשבון, יש פחות הפקדות
6 במזומן לחשבון הבנק שלו.
7 לכך יש להוסיף את העובדה כי בשנת 2010, עת ישב המערער בבית הכלא (-1/2010)
8 בוצעו בחשבון הבנק של אבי המערער רק שתי הפקדות במזומן בסכומים
9 זניחים יחסית (סכום של 10,000 ש"ח בתאריך 23.12.2010 וסכום של 5,000 ש"ח
10 בתאריך 17.1.2011, ראו נספח 17 לתצהיר המשיב).
11 בכך יש לתמוך בעמדת המשיב כי הפקדות הכספים לחשבון הבנק של אבי המערער
12 נעשו על ידי המערער ומהכנסות שהופקו על ידו.

13 50. כפועל יוצא מכל המפורט לעיל, יש לקבוע כי הדירה ברחוב האירוס נרכשה
14 מהכנסותיו הבלתי מדווחות של המערער כאשר רישום הדירה על שם הוריו נעשה
15 למראית עין על מנת להסתיר מעיני המשיב את הכנסות המערער ששימשו לרכישת
16 הדירה.

17 51. יצוין כי המערער לא כלל בהצהרת ההון שהגיש לשנת 2012 את דירת המגורים ברחוב
18 סטופ בנתניה שקיבל במתנה מהוריו. דירה זו נרשמה על שם המערער בפנקסי
19 המקרקעין בתאריך 12.1.2012 (נסח טאבו, נספח 3 לתצהיר המשיב).
20 למרות ששוויה של דירה זו אינו רלוונטי לשומה, שכן היא ניתנה לכאורה למערער
21 במתנה, דעתי עם המשיב, כי יש בכך לחזק את עמדתו לפיה המערער ניסה להסתיר את
22 הנכסים שבבעלותו או בשליטתו.

כלי הרכב

24 52. המשיב טוען כי המערער ואשתו לא הצהירו בהצהרת ההון לשנת 2012 על שני כלי רכב,
25 מסוג מזדה וטויוטה, שהיו בבעלותם בתקופת השומה (לפחות בחלקה). רכב מזדה
26 משנת ייצור 2008 ורכב טויוטה משנת ייצור 2004.
27 לטענת המשיב, שווי כלי הרכב עומד על סך של 151,000 ש"ח, בהסתמך על מחירון לוי
28 יצחק, וסכום זה מהווה חלק מהפרשי ההון הבלתי מוסברים שבשומה.
29 המשיב טוען כי אין לקבל את טענת המערער ואשתו כי רכבי מזדה וטויוטה לא היו
30 בבעלותם ורק הועמדו לשימושם חינם אין כסף לתקופה של כמה חודשים. לטענתו,
31 טענות המערער ואשתו בעניין זה אינן עקביות, הן רצופות סתירות, אינן הגיוניות ויש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 לדחות. לעניין שווי כלי הרכב, טוען המשיב כי התבסס על מחירון לוי יצחק לפי שנות
- 2 הייצור של הרכבים (עמוד 84 שורות 21-23; עמוד 85 שורות 8-12).
- 3 53. המערער טוען כי המשיב לא הצליח להפריך את גרסתו בעניין הרכבים; כי היה על
- 4 המשיב לזמן לחקירה את בעלי הרכבים ומשלא עשה זאת לא הרים את הנטל המוטל
- 5 על כתפיו להוכיח כי המערער הוא הבעלים של הרכבים; מכל מקום, המשיב לא הוכיח
- 6 את שווי הרכבים.
- 7 54. אני מוצאת כי הצדק עם המשיב גם בסוגיית הרכבים.
- 8 אמת, שני הרכבים מסוג מזדה ומסוג טויוטה אינם רשומים על שם המערער ואשתו כי
- 9 אם על שם צד ג' (אופיר זיתוני, ק.מ.ר.א (1993) שרותי רכב בע"מ).
- 10 אולם, המבחן המנחה אותנו בקביעת הבעלות על נכסים, לצורך שומת הפרשי הון, אינו
- 11 רק המבחן הפורמלי. בנסיבות העניין, עלינו להידרש למבחן מהותי הבודק את הבעלות
- 12 הכלכלית האמיתית על הרכוש שמקומו נפקד בהצהרת ההון.
- 13 בדומה לבחינה שנערכה בעניין בעלות המערער ואשתו בדירה ברחוב האירוס, בחינה
- 14 מהותית תלמד כי גם שני הרכבים היו שייכים למערער ולאשתו ולכן בדין קבע המשיב
- 15 כי הכספים ששולמו עבור רכישתם יהיו חלק מהפרשי ההון בשומה. אסביר.
- 16 55. בחקירתה במשטרה מתאריך 23.9.2012 העידה אשת המערער כי אדם בשם "אופיר
- 17 זיתוני", שמשכיר רכבים, נתן לה רכב מסוג "טויוטה לנדקרזר" ושהיא נוהגת בו מזה
- 18 חודשיים מבלי לשלם דמי שכירות (העתק הודעת גב' אורנית אסרף, נספח 9 לתצהיר
- 19 המשיב, עמוד 1 משורה 14 עד עמוד 2 שורה 30). לפי עדותה, היא מכירה את אופיר
- 20 זיתוני "שנים" והם "חברים" (עמוד 3 שורות 57-60).
- 21 כן העידה כי בעלה, המערער, נוהג ברכב שכור מסוג מזדה 2 ושאינה יודעת כמה עולה
- 22 השכירות בגינו וממתי הרכב ברשות בעלה (שם, עמוד 2 שורות 35-46).
- 23 56. המערער העיד בחקירתו במשטרה (העתק הודעת מר דוד אסרף, נספח 8 לתצהיר
- 24 המשיב) כי הוא נוהג ברכב שכור מסוג מזדה 2 (עמוד 1 שורה 4). לגבי רכב טויוטה
- 25 לנדקרזר ציין בתשובה לשאלת החוקרים: "זה שלי לקחתי אותו מסוחר רכב בנתניה
- 26 אופיר סוכנויות ואפילו עוד לא שילמתי עליו. יש לאשתי את הרכב בערך 6-7 חודש"
- 27 (עמוד 1 שורות 5-7).
- 28 במסגרת עדותו בבית המשפט ציין כי רכב מזדה היה ברשותו "חודשיים שלוש" (עמוד
- 29 19 שורות 12-13) ולגבי רכב טויוטה העיד כי היה ברשות אשתו "3-4 חודש" (עמוד 20
- 30 שורות 2-5).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 אשת המערער אישרה בחקירתה כי אביה שילם עבור הביטוח לטויוטה (עמוד 2 שורות
- 2 31-34 ; לאימות ביטוח רכב טויוטה ראו הודעתו של אבי אשת המערער, מר ציון נעים,
- 3 נספח 10 לתצהיר המשיב, עמוד 2 שורות 23-26).
- 4 המערער אישר בעדותו בבית המשפט כי אביה של אשתו שילם עבור ביטוח רכב טויוטה
- 5 (עמוד 20 שורות 8-9). כן העיד כי ביטח בביטוח חובה את רכב מזדה (עמוד 19 שורות
- 6 14-26). לעומת זאת, בחקירתו במשטרה בתאריך 24.9.2012 טען שאביו מימן את
- 7 ביטוח רכב מזדה (עמוד 3 שורות 74-75) ומנשאל **"אבל רכב שכור לא צריך לשלם**
- 8 **ביטוח?"** השיב: **"אני לא יודע"** (עמוד 3 שורות 76-77).
- 9 57. עניינו הרואות, חוסר ההיגיון בטענה כי רכב טויוטה הועמד על ידי צד ג' לרשות אשת
- 10 המערער ללא תשלום, העובדה שלטענת אשת המערער אביה שילם ביטוח על הרכב
- 11 למרות שלכאורה אינו בבעלותה, הסתירות בעדויות בעניין תקופת אחזקתה ברכב
- 12 (שלושה חודשים לעומת שבעה חודשים) ובעיקר הודאתו של המערער בשלב חקירתו
- 13 במשטרה כי מדובר ברכב **"שלי"** שעליו לשלם עבורו (לעיל סעיף 54 – כל אלה מובילים
- 14 למסקנה כי רכב טויוטה היה בבעלות המערער ואשתו.
- 15 למסקנה דומה אני מגיעה גם לגבי רכב מסוג מזדה, המערער לא הוכיח את טענתו כי
- 16 מדובר ברכב **"שכור"** וממילא טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהוא שילם את
- 17 ביטוח החובה של הרכב. גם עדותו הלא קוהרנטית בעניין זה (פרוטוקול עמוד 19)
- 18 מעידה על אי אמינותה.
- 19 58. בכל אלה תומכת העובדה שהמערער נתן את הסכמתו לחילוט שני הרכבים במסגרת
- 20 ההליך הפלילי (נספח 13 לתצהיר המשיב עמוד 23) ולעובדה שלא התייצבו טוענים
- 21 לזכות בעניין הרכבים, לא בהליך החילוט הפלילי ולא בהליך לפי סעיף 194 לפקודת מס
- 22 הכנסה. המערער אף בחר שלא לזמן את אופיר זיתוני לעדות בהליך דנן.
- 23 59. המערער לא הוכיח כי שני הרכבים לא היו ברשותו לפני 2012 וכלל לא נדרש לשאלת
- 24 מועד רכישת הרכבים או מועד קבלת החזקה בהם. אך גם אם אקבל את טענתו כי
- 25 הרכבים נרכשו על ידו רק בשנת 2012, דהיינו, מחוץ לתקופת השומה, עדיין יש לראות
- 26 בכספים ששימשו לרכישת הרכבים ככאלה שנצברו בידו לפני שנת 2012, כל עוד לא
- 27 הוכח אחרת (ראו בהקשר זה עמ"ה (מחוזי תל אביב-יפו) 39151-01-13 **פקיד שומה**
- 28 **יחידה ארצית לשומה נ' עלא אבו-לטיף** פסקה 20 (13.05.2013)).
- 29 60. בכל הנוגע לשווי הרכבים, המשיב ביסס את קביעתו על מחירון לוי יצחק בהתחשב
- 30 בשנות הייצור של הרכבים. קביעה זו היא סבירה והמערער לא הצליח (ואף לא ניסה)
- 31 להפריכה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

הוצאות המחיה של המערער ומשפחתו

61. המשיב קבע את הוצאות המחיה של המערער ומשפחתו לפי לוחות מחיה 3-4 לשנות המס 2005-2012.

בשלב הגשת תצהיר עדות ראשית מטעמו, אישור המשיב כי, בשל טעות, לקח בחשבון את הוצאות המחיה לשנת 2005 למרות ששנה זו היא מחוץ לטווח גידול ההון. לאור זאת, אישר המשיב כי יש להפחית מסך הוצאות המחיה את הוצאות המחיה שיוחסו לשנת 2005 בסכום של 52,540 ש"ח.

בשלב הסיכומים ציין המשיב כי, שוב בשל טעות, כלל בתחשיב השומה את הוצאות המחיה לשנת 2012 בסכום 107,796 ש"ח, למרות שהשומה מתייחסת לשנות המס 2006-2011 בלבד. היות שכך, גם סכום זה הופחת מסך הוצאות המחיה שיוחסו למערער.

התוצאה היא שסכום מעודכן של הוצאות המחיה שייחס המשיב למערער עומד על סך של 438,045 ש"ח (סעיף 60 לסיכומי המשיב).

62. המשיב קבע למערער ולמשפחתו את סכום הוצאות המחיה לפי לוחות 3-4.

המשיב טוען טענות אלה:

אין לקבל את טענת המערער כי יש לקבוע את הוצאות המחיה שלו לפי לוחות 5-6, זאת לאור העובדה שבבעלותו שני רכבים וטלפון סלולארי וכן משום שלא הוכיח כי התגורר בבית הוריו.

המערער נמנע מלהציג תחשיב חלופי של הוצאות המחיה שלו וטען טענות בעלמא ללא כל ביסוס ראיתי.

אין בסיס לטענת המערער כי אף לפי לוחות 3-4 הוצאות המחיה שלו עומדות על לא יותר מסך של 282,000 ש"ח.

המערער נמנע מלזמן לעדות את הוריו ואת הורי אשתו על מנת לשכנע כי התגורר בביתם וחי על חשבונם בשנות השומה. עדות אבי אשת המערער, כי סייע להם ברכישת הרהיטים לבית בסכום של כ-70,000 ש"ח, לא נתמכה בראיה אובייקטיבית וממילא אינה משנה לעניין קביעת הוצאות המחיה.

המשיב טוען כי ערך חישוב מקל בקביעת הוצאות המחיה של המערער. לולא היה נערך החישוב המקל היו הוצאות המחיה לתקופת השומה עומדות על סך של כמיליון ש"ח.

עוד טוען המשיב כי קיבל חלק מטענות המערער, לרבות בעניין הוצאות המחיה, והפחית את הפרש ההון המקורי בסכום של כ-700,000 ש"ח (סעיפים 7-8 לתצהיר המשיב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

63. המערער טוען בסיכומיו כי ממצאי המשיב לגבי בעלותו ברכבים שגויה, כי לא הייתה דירה בבעלותו עד לתחילת שנת 2012, אז קיבל במתנה מהוריו את הדירה ברחוב סטופ, כי עבר להתגורר בדירה ברחוב האירוס רק בסוף שנת 2012 וכי לפני כן התגורר עם משפחתו ברחוב סטופ בנתניה עם הוריו וחי על חשבונם (סעיפים 58-59 לסיכומי המערער). עוד טוען המערער כי בתקופה שמחודש ינואר 2010 ועד חודש מארס 2011 ריצה עונש מאסר בבית הכלא.
- לאור זאת, המערער טוען כי היה על המשיב לקבוע את הוצאות מחייתו לפי לוחות 5-6 ולהעמידם על סכום של 167,104 ש"ח (סעיף 63 לסיכומי המערער, בניכוי הוצאות המחיה לשנת 2012).
- לחילופין, אף לפי לוחות 3-4 יש להעמיד את הוצאות המחיה בין שתי הצהרות ההון לכל היותר על סכום של 282,000 ש"ח.
64. **לאחר בחינת טענות הצדדים בסוגית הוצאות המחיה, דעתי היא כי אין מקום להתערב בקביעת המשיב. אסביר.**
65. צודק המערער בטענתו הכללית כי טבלאות המחיה מבוססות על אומדן ונתונים סטטיסטיים והן לא תמיד משקפות את רמת חייו של הנישום הספציפי שבמוקד הדיון ((ע"מ (מחוזי מרכז) 38177-09-12 עבדול רחמן אזברגה נ' פקיד שומה רמלה (7.12.2015)).
- אולם, טענות המערער בנוגע לרמת חייו הספציפית התרכזו סביב טענה אחת ויחידה שהיא מגוריו בבית הוריו והיותו נסמך על שולחנם (ולגבי תקופת שהותו בכלא, טען כי אשתו וילדיו חיו על חשבון הורי אשתו). דע עקא, שטענה זו לא הוכחה ולא הובא לגביה, אף לא בדל של ראיה, מלבד דברי המערער עצמו. הורי המערער לא הובאו לעדות. גם הורי אשת המערער לא הובאו לעדות. נותרנו רק עם אמירות המערער עצמן שלא ניתן להסתפק בהן וממילא לא עשו עליי רושם מהימן.
- אדרבא, המערער ציין בתצהירו כי "מחודש יולי 2006 ועד חודש יולי 2012 התגוררנו בשכירות ברח' פנחס לבון 19 ושילמנו כדמי שכירות שווה של \$300 אמריקאי לחודש" (סעיף 4 לתצהיר המערער). טענה זו של המערער, לא רק שהיא עומדת בסתירה לטענתו בסיכומיו כי התגורר בבית הוריו, ולכן מחזקת את הרושם הבלתי מהימן ששולט בגרסתו, אלא שיש בה ללמד כי נשא בהוצאות אחזקת דירה בתקופה הרלוונטית לשומה.
- נציגת המשיב ציינה בתצהירה כי הפחיתה בחישוב הוצאות המחיה של המערער ומשפחתו את פרק הזמן בו ישב המערער בכלא (פרוטוקול 5.6.2018 עמוד 81 שורות 9-13). כן ציינה כי חישוב הוצאות המחיה נעשה באופן מקל בהתבסס על הכנסותיו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 המוצהרות של המערער ומבלי להתייחס להכנסותיו מעסקי סמים (עמוד 82 שורות 15-
2 20).
- 3 66. אף אין בידי לקבל את טענת המערער כי יש לחשב את הוצאות המחיה שלו לפי לוחות
4 5-6.
- 5 ראשית, לוחות 5-6 לא כוללים הוצאות אחזקת דירה ואחזקת רכב ולכן אינם יכולים
6 להתאים לרמת חייו של המערער, בהתאם למסקנותיי לעיל (ראו גם סעיף 4 לתצהיר
7 המערער).
- 8 המערער לא הניח תשתית ראיתית לטענתו כי התגורר בבית הוריו ולכן יש לצאת
9 מנקודת הנחה שהיו לו הוצאות אחזקת דירה, חוץ מתקופת שהותו בכלא (ראו גם סעיף
10 4 לתצהיר המערער).
- 11 שנית, לוחות 5-6 מבוססים על ההנחה שהמערער יפרט בנפרד בטופס רמת חיים את
12 ההוצאות הספציפיות בהן עמד. המערער לא עשה זאת.
- 13 67. המערער טוען, לחילופין, כי יש לחשב את הוצאות המחיה לפי לוחות 3-4 ולהעמידם על
14 סכום של 282,000 ש"ח בלבד.
- 15 אולם המערער לא הציג תחשיב מסודר ולא הסביר כיצד הגיע לסכום זה.
- 16 המערער טוען כי המשיב התעלם מכך שאביה של אשת המערער ציין בחקירתו
17 במשטרה כי רכש רהיטים לדירה ברחוב האירוס בסכום של 70,000 ש"ח (העתק
18 הודעתו של מר ציון נעים, נספח 10 לתצהיר המשיב, עמוד 1 שורות 13-15).
- 19 על כך אשיב בשניים: ראשית, לעדות אבי אשת המערער לא הובא חיזוק ראיתי, כנדרש
20 ממי שמעיד לטובת בני משפחתו ומוחזק כמוטה לטובתם. שנית, מחומר הראיות עולה
21 כי המערער ובני משפחתו החלו להתגורר בדירה ברחוב האירוס בשלהי שנת 2011 כך
22 שלא ברור אם רכישת הרהיטים רלוונטית לתקופת גידול ההון.
- 23 בכל מקרה, אפילו הייתי מקבלת את הטענה, לוחות 3-4 ממילא לא כוללים מוצרים בני
24 קיימא (ריהוט, ציוד חשמלי), להבדיל מלוחות 1-2, ולכן לא היה מקום להפחית מהם
25 את הסכום האמור.
- 26 68. בהתחשב במסקנתי לעיל לפיה המערער הפיק הכנסות ששימשו אותו לרכישת הדירה
27 ברחוב האירוס בסכום של 1,550,000 ש"ח, נראה לי כי חישוב הוצאות מחייתו לפי
28 לוחות 3-4 היה סביר ואף על הצד המקל.
- 29 מכל מקום, לא ניתן לומר כי הוצאות מחיה בסכום של כ- 6,000 ש"ח בחודש, כפי שקבע
30 המשיב, למשפחה בת 4 נפשות, היא מוגזמת.
- 31 מאחר שהמערער לא הביא ראיות לסתור את עמדת המשיב או ראיות שיש בהן להבהיר
32 מה הייתה רמת חייו, לא מצאתי שיש מקום להתערב בקביעת המשיב בעניין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 16-11-8280 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

התייחסות לטענות נוספות של המערער

69. המערער טוען כי יש לגרוע מסך הפרש ההון המיוחס לו את החלק היחסי הנוגע לשנת 2012, שהיא מחוץ לשנות השומה, בסכום של 307,706 ש"ח ולהעמיד את הפרש ההון הנטען על סכום של 1,846,240 ש"ח לשנים 2006-2011.

70. טענה זו אין בידי לקבל מהטעם שהכספים ששימשו לרכישת הדירה והרכבים הופקו לפני שנת 2012 ולכן הם רלוונטיים לחישוב גידול ההון לתקופת השומה. אסביר.

המשיב ביסס את גידול ההון על קביעתו כי המערער היה הבעלים של הדירה ברחוב האירוס ושל שני הרכבים.

לגבי הדירה, אין מחלוקת כי היא נרכשה בשנת 2011 ולכן הכספים ששימשו לרכישתה הופקו בשנים שקדמו לשנה זו ולכן הם רלוונטיים לשומה.

לגבי הרכבים, המערער לא הוכיח כי רכבים אלו לא היו ברשותו לפני שנת 2012. אף אם היה מוכיח כי הרכבים נרכשו רק בשנת 2012 הרי שהכספים ששימשו לרכישתם ממילא הופקו לפני שנה זו, בהעדר הוכחה אחרת, ולכן רלוונטיים לשומה.

71. בתום דיון ההוכחות בתאריך 5.6.2018 ביקש המערער לשמור על זכותו לזמן את אביו לחקירה נגדית על התצהיר שהגיש. מבלי לחוות דעה לגוף הבקשה לו הייתה מוגשת, המערער לא עמד על זכותו זו ולא הגיש בקשה כאמור.

סוף דבר

הערעור נדחה והשומה בצו תיוותר על כנה בכפוף להקטנת הפרש ההון בגובה הוצאות המחיה לשנת 2005 בסכום של 52,540 ש"ח ובגובה הוצאות המחיה לשנת 2012 בסכום של 107,796 ש"ח.

המערער יישא בהוצאות המשיב בסכום של 36,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2018

ע"מ 8280-11-16 אסרף ואח' נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

ניתן היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

13

יarden סרוסי, שופטת

14

15

16

17

18

19

20

